

Αριθμός απόφασης: 1264/2018

Το Ειρηνοδικείο Κορίνθου

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Κορίνθου **Κωνσταντίνα Πανταζοπούλου**, η οποία ορίστηκε νόμιμα από τη Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Κορίνθου Πρόεδρο Πρωτοδικών, και τη Γραμματέα του Δικαστηρίου αυτού **Παναγιώτα Γαλανακοπούλου**.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 9 Ιανουαρίου 2018, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Γεωργίας Μπούφη του Παύλου, κατοίκου Κορίνθου (οδός Στεφάνου αρ. 32), η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της **Πέτρου Χανιώτη Δ.Σ. Κορίνθου**.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αμερικής αρ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της **Κων/νου Ζερβού Δ.Σ. Κορίνθου**, 2) Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Λεωφόρος Μεσογείων αρ. 109-111) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία **δεν παραστάθηκε**, 3) Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αρ. 86) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία **παραστάθηκε** και 4) Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «EUROBANK ERGASIAS», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αρ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια πληρεξουσίας δικηγόρου της **Αικατερίνης Ταγαρά Δ.Σ. Κορίνθου**.

Επί της υπ' αρ. κατάθεσης (ΥΧ) 112/12-8-2016 αίτησης του άρθρου 4 του Ν. 3869/2010, διαδικασίας εκουσίας δικαιοδοσίας, που έχει εγγραφεί στο οικείο πινάκιο και προσδιορίστηκε να συζητηθεί στην αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, κατά τη συζήτηση της οποίας οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως παραπάνω σημειώνεται.

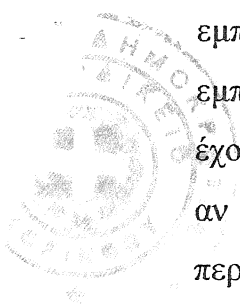

Ακολούθησε συζήτηση, όπως αναφέρεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά του Δικαστηρίου αυτού.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Στο δικόγραφο της αίτησης του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως συνάγεται σαφώς από το άρθρο αυτό, πρέπει να αναφέρονται, ότι ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο, που δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, ότι έχει περιέλθει χωρίς δόλο σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τρίτους, οι οποίες υπάγονται στις ρυθμίσεις του ανωτέρω Νόμου, όπως επίσης πρέπει να αναφέρονται: α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και του/της συζύγου του και τα πάσης φύσεως εισοδήματά τους, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, αναλυόμενες σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 4 και 4^α του άρθρου 2 του νόμου, γ) τυχόν μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, στις οποίες ο οφειλέτης προέβη την τελευταία τριετία πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης και δ) τυχόν αίτημα για διαγραφή των χρεών του κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 του νόμου ή σχέδιο για τη διευθέτηση των οφειλών του που λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τα συμφέροντα των πιστωτών, την περιουσία, τα εισοδήματα και τις δαπάνες διαβίωσης του ιδίου και της οικογενείας του και την προστασία της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 9 του νόμου, στοιχεία που περιέχονται στην κρινόμενη αίτηση και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του δικογράφου της. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. Από τη διάταξη αυτή σαφώς προκύπτει, ότι ο νόμος αυτός αφορά μόνο σε φυσικά πρόσωπα, από τα οποία αποκλείονται εκείνα που έχουν πτωχευτική ικανότητα. Η προϋπόθεση της έλλειψης πτωχευτικής ικανότητας διατυπώνεται από τον νομοθέτη αρνητικά. Το σχετικό αρνητικό γεγονός δεν είναι κατ' αρχήν απαραίτητο να διαλαμβάνεται στην αίτηση ως στοιχείο ενεργητικής νομιμοποίησης. Σύμφωνα με τον σκοπό του νόμου, στη ρύθμιση του νόμου υπάγονται μόνο φυσικά πρόσωπα, και μάλιστα πρόσωπα που δεν ασκούν αυτοτελή οικονομική δραστηριότητα, που να τους προσδίδει την ιδιότητα του

εμπόρου. Προσθέτως, υπάγονται και όσοι ήταν έμποροι, έπαυσαν όμως την εμπορία ή την οικονομική τους δραστηριότητα, χωρίς κατά την παύση αυτή να έχουν παύσει τις πληρωμές τους (2 παρ. 3 ΠτΚ) (εντάσσονται στο Ν. 3869/2010, αν έπαυσαν να έχουν εμπορική ιδιότητα, συνέχισαν τις πληρωμές και έπειτα περιήλθαν σε αδυναμία πληρωμών (βλ. ΕιρΑθ 142/2011, ΕιρΑθ 127/2011, ΕιρΘεσ 6759/2011). Επίσης, υπάγονται και οι «μικροέμποροι», για τους οποίους το κέρδος από την άσκηση εμπορικών πράξεων αποτελεί αμοιβή του σωματικού τους μόχθου και κόπου και όχι κερδοσκοπικής δραστηριότητας (ΑΠ 945/1995 ΕΕμπΔ 1996.62), όπως είναι π.χ. η μοδίστρα, ο υπαίθριος μικροπωλητής σε πάγκους, αγορές και πανηγύρια, ο γυρολόγος, ο πλανόδιος λαχειοπώλης, ο διατηρών συνεργείο επισκευής μοτοποδηλάτων, ο κομμωτής, ο εκτελωνιστής που απασχολεί ένα άτομο κ.λπ., καθώς αυτοί είναι βιοπαλαιστές έτοιμοι να τραπούν σε άλλα βιοποριστικά επαγγέλματα από εποχής εις εποχήν και επομένως δεν έχουν κατά τα ισχύοντα στον ΠτΚ πτωχευτική ικανότητα (ΑΠ 947/1995 ΕΕμπΔ 1996.62, ΑΠ 463/1991 ΕλλΔνη 1991.1216, ΕφΑθ 11433/1995 ΔΕΕ 1996.490, ΕφΑθ 11982/1989 ΑρχΝ 1991.341, ΕιρΑθ 5074/2011 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΓνωμΟΛΝΣΚ 90/2008, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕιρΕρμ 2/2012, ΜΠρΠρεβ 48/2013, Κιάντου - Παμπούκη ΕΕμπΔ 1988,357, Παναγιώτης Κατσιρούμπας, Πρόεδρος Εφετών, Εισήγηση στην Εθνική σχολή Δικαστών - Πρόγραμμα επιμόρφωσης Ειρηνοδικών, Θεσσαλονίκη 8 και 9-12-2010, σελ. 3, Αθανάσιος Κρητικός, ο.π., σελ. 47, Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, σελ. 39 και 54, Λιβαδά Χρ., Νεότερες αντιλήψεις για την εμπορική ιδιότητα στο παράδειγμα του Ν. 3869/2010, ΧρηΔ 2011.204, Περάκης, Γενικό μέρος του εμπορικού δικαίου, 1999, σελ. 253). Αντιθέτως, δεν υπάγονται στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 οι οφειλέτες που κατά τον χρόνο της παύσεως των πληρωμών είχαν την εμπορική ιδιότητα (αν έπαυσαν τις πληρωμές, όταν ήταν ακόμα έμποροι τότε απορρίπτεται η αίτηση βλ. ΕιρΑθ 43/2011, ΕιρΑθ 55/2011, ΕιρΘεσ 6372/2011, ΕιρΧαν 333/2011, ΕιρΘεσ 5106/2011, αδημ., Αθανάσιος Κρητικός, ο.π., σελ. 47). Πέραν της παραπάνω κατηγορίας των μικρεμπόρων, δεν είναι έμποροι οι παρακάτω κατηγορίες επαγγελματιών: 1) Οι

αγρότες (κτηνοτρόφοι, μελισσοκόμοι, δασοκόμοι, γεωργοί, αλιείς) ακόμη και αν οι ίδιοι πωλούν τα προϊόντα τους. 2) Οι ελεύθεροι επαγγελματίες και αυτοαπασχολούμενοι (π.χ. δικηγόροι, ιατροί, μηχανικοί, συμβολαιογράφοι, λογιστές, αρχιτέκτονες, δημοσιογράφοι). 3) Οι καλλιτέχνες (π.χ. ζωγράφοι, γραφίστες, κατασκευαστές κοσμημάτων, ηθοποιοί) και 4) Οι μέτοχοι ΑΕ, εταίροι ΕΠΕ, διαχειριστής ΕΠΕ, μέλη Δ.Σ. ΑΕ, διοικητικά όργανα, με την προϋπόθεση ότι δεν διενεργούν στο όνομά τους και για λογαριασμό τους εμπορικές πράξεις. Πρέπει, περαιτέρω να τονιστεί, ότι στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 δεν υπάγονται ούτε τα ιδιωτικά χρέη του εμπόρου (ΕιρΑθ 165/2011 αδημ., Αθανάσιος Κρητικός, ο.π., σελ. 49, Βενιέρης - Κατσάς, ο.π., σελ. 36). Η εμπορική ιδιότητα, είτε υφιστάμενη, είτε αναγόμενη στο παρελθόν κατά το χρονικό όμως σημείο κατά το οποίο έπαυσαν οι πληρωμές, είναι η προϋπόθεση που προσδίδει πτωχευτική ικανότητα στο φυσικό πρόσωπο, αποκλείοντας την υπαγωγή του στο πεδίο εφαρμογής του νόμου (ΕιρΑθ 43/2011, ΕιρΑθ 55/2011, ΕιρΘεσ 6372/2011, αδημ., απορρίπτονται σε αυτές τις περιπτώσεις οι αιτήσεις υπαγωγής στο Ν. 3869/2010). Κατά τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του ΠτΚ (Ν. 3588/2007) πτωχευτική ικανότητα έχουν οι έμποροι. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ΕμπΝ και τη διδασκαλία του εμπορικού δικαίου, έμπορος είναι ο κατά σύνηθες επάγγελμα ασκών εμπορικές πράξεις (βλ. ΓνωμΝΣΚ 200/2010, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, που παραπέμπει σε βιβλιογραφία για την ορθή επισήμανση ότι σημασία έχει το σύνηθες και όχι το κύριο επάγγελμα). Οι έμποροι, επομένως, για τους οποίους μάλιστα βάσει του άρθρου 8 παρ. 2 του Διατάγματος περί αρμοδιότητας των εμποροδικείων ισχύει το τεκμήριο της εμπορικότητας, σύμφωνα με το οποίο όλες οι συναλλαγές που γίνονται από τον έμπορο τεκμαίρεται ότι γίνονται χάριν της εμπορίας του, αποκλείονται από την εφαρμογή του νόμου (ΟΛΑΠ 488/1968 ΝοΒ 16.1159, ΑΠ 1261/1979 ΕΕμπΔ ΛΑ.580, Βενιέρης - Κατσάς, ο.π., σελ. 41). Γι' αυτούς, σε περίπτωση αδυναμίας εκπληρώσεως των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεών τους κατά τρόπο γενικό και μόνιμο (παύση πληρωμών), ισχύουν οι ρυθμίσεις του Ν. 3588/2007 (ΠτΚ) και όχι αυτές του Ν. 3869/2010. Επομένως, κρίσιμο διάστημα για την εφαρμογή ή μη του νόμου, αποτελεί η ιδιότητα του αιτούντος οφειλέτη ως

εμπόρου ή μη, βασικά, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως (Αθ. Κρητικός, ο.π., σ. 39, Βενιέρης - Κατσάς, ο.π., σελ. 57). Συνεπώς, καθίσταται σαφές, ότι ένας οφειλέτης που είχε την εμπορική ιδιότητα για κάποιο χρονικό διάστημα, αλλά δεν την έχει κατά την κατάθεση της αίτησης στο Ειρηνοδικείο, δεν κωλύεται να ακολουθήσει τη διαδικασία του Ν. 3869/2010 αν έπαυσε τις πληρωμές μετά την παύση της εμπορικής δραστηριότητας καθώς δεν έχει πλέον πτωχευτική ικανότητα (ΕιρΧαν 333/2011, αδημ.). Αντιθέτως, έχει υποχρέωση να ακολουθήσει τη διαδικασία του Ν. 3869/2010 σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμών αν λάβει αυτή χώρα μετά την απώλεια της εμπορικής ιδιότητας, καθώς για αυτόν αποκλείεται η διαδικασία του ΠτΚ. Έτσι, παρέχεται ασφάλεια δικαίου αλλά και προστασία πάντοτε τόσο στον οφειλέτη όσο και στους πιστωτές του. Διαφορετική λύση θα καθιστούσε μετέωρο κάποιο πρόσωπο που δε θα μπορούσε ούτε στο Ν. 3869/2010 να υπαχθεί αλλά ούτε και στον ΠτΚ καθώς δεν θα είχε την πτωχευτική ικανότητα κατά το άρθρο 2 παρ. 3 ΠτΚ. Σε κάθε περίπτωση πρέπει αυτό το πρόσωπο να έχει απολέσει την εμπορική του ιδιότητα, και όχι απλώς να έχει περιορίσει την εμπορική του δραστηριότητα καθώς σε μία τέτοια περίπτωση διατηρεί την πτωχευτική του ικανότητα και υπάγεται στον ΠτΚ (Βενιέρης - Κατσάς, ο.π., σελ. 57). Συχνά η πτωχευτική ικανότητα, υπό τη θετική της εκδοχή, προβάλλεται από τους παρισταμένους πιστωτές του αιτούντος κατ' ένσταση, πλην όμως μπορεί να ληφθεί υπ' όψιν και αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. Η απόδειξη των σχετικών ισχυρισμών τους θα έχει ως συνέπεια την απόρριψη της αίτησης, όχι πλέον λόγω ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης, αλλά κατ' ουσίαν λόγω μη συνδρομής ουσιαστικής προϋποθέσεως (ΕιρΑθ 17/2011, ΕιρΑθ 43/2011, ΕιρΑθ 55/2011, αδημ., Αθ. Κρητικός, ο.π., σ. 50, Ε. Κιουπτσίδου, Αρμενόπουλος, τόμος 64, Ανάτυπο, σ. 1475 και 1476, Πρβλ. όμως ΕιρΑθ 29/2011, αδημ., με την οποία η αίτηση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω εμπορικής ιδιότητας της αιτούσας και ΕιρΠειρ 64/2011, αδημ., με την οποία η αίτηση απορρίφθηκε ως μη νόμιμη διότι τα παρατιθέμενα στην αίτηση του οφειλέτη χρέη ήταν εμπορικά).

Σύμφωνα με το νέο δίκαιο του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά το Ν. 4161/2013, ο Ειρηνοδίκης, ενόσω δεν επέλθει

συμβιβασμός και επικύρωση κατά την μετά τη δίμηνο από την κατάθεση της αιτήσεως ορισθείσα ημέρα της επικυρώσεως, αποφασίζει την καταβολή μηνιαίων δόσεων μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως επί της αιτήσεως. «Οι μηνιαίες καταβολές από την κατάθεση της αίτησης μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης, συνυπολογίζονται στις καταβολές της παραγράφου 2 του άρθρου 8», όπως ορίζει η παρ. 2 του άρθρου 59 του Ν. 4549/2018, η οποία εφαρμόζεται και στις δίκες, που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού και με την οποία αντικαταστάθηκε το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν. 3869/2010. Ωστόσο, κατά το ορθό νόημα της διατάξεως θα πρέπει και ο χρόνος στον οποίο αντιστοιχούν οι καταβολές που γίνονται στα πλαίσια του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 να προσμετρώνται στο χρόνο ρυθμίσεως του άρθρου 8 παρ. 2.

Εν προκειμένω, από την υπ' αρ. 5352B'/23-8-2016 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Κων/νας Ψαρομπά και την υπ' αρ. 9042β/17-8-2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή με έδρα το Πρωτοδικείο Κορίνθου Δημητρίου Γαρούφη, που νόμιμα προσκομίζει μετ' επικλήσεως η αιτούσα, προκύπτει, ότι επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στις 2^η και 3^η των καθών, αντίστοιχα, ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου την 9^η-1-2018 και κλήση προς συζήτησή της, κατά την οποία, όμως, ορισθείσα δικάσιμο οι ως άνω πιστώτριες δεν παρέστησαν, όταν η ένδικη υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και, συνεπώς, πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της ένδικης υπόθεσης σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (αναλογική εφαρμογή του άρθρου 754 εδ. β' του ΚΠολΔ), χωρίς οι παραπάνω πιστώτριες να θεωρείται πως αντιπροσωπεύονται από τις λοιπές παριστάμενες πιστώτριες, παρά το γεγονός ότι στη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων ο δεσμός που συνδέει τους πιστωτές του αιτούντος - οφειλέτη, ενόψει του ότι η ισχύς της αποφάσεως που θα εκδοθεί εκτείνεται σε όλους τους «μετέχοντες στη δίκη» πιστωτές, είναι αυτός της αναγκαστικής παθητικής ομοδικίας (άρθρο 76 παρ. 1 περ. β' του ΚΠολΔ), καθόσον στην εκούσια δικαιοδοσία - κατά την ορθότερη γνώμη - δεν εφαρμόζεται - όπως στην

αμφισβητούμενη - η διάταξη του άρθρου 76 παράγραφος 1 εδάφιο τελευταίο του ΚΠολΔ, κατά την οποία «οι ομόδικοι που μετέχουν νόμιμα στη δίκη ή έχουν προσεπικληθεί, αν δεν παραστούν, θεωρούνται, ότι αντιπροσωπεύονται από εκείνους που παρίστανται». Και τούτο διότι, η έκταση του επηρεασμού στις έννομες σχέσεις του αιτούντος και των άλλων ενδιαφερομένων είναι διάφορη (βλ. σχετ. Β. Βαθρακοκοίλης- «Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση του ΚΠολΔ», τ. Δ', έκδοση 1996, άρ. 754 αριθ. Ια'). Ειδικά, στο Ν. 3869/2010 - όπου συντρέχουν αντίθετα συμφέροντα των πιστωτών - δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η ανωτέρω διάταξη (βλ. σχετ. Π. Αρβανιτάκης: «Η εκουσία δικαιοδοσία ως διαδικαστικό πλαίσιο του Ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», περιθ. αριθ. 4.2, Γ. Ευστρατιάδης : «Ν. 3869/2010 (ΦΕΚ Α 130/3 - 8 - 2010): Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις», σελ. 6, εισήγηση σε σεμινάριο επιμόρφωσης Ειρηνοδικών στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, κατά την 29η-30η/9/2010, πρβλ. και Α.Π. 98/2001, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Με την κρινόμενη αίτησή της η αιτούσα, που είναι συνταξιούχος και χήρα, ισχυρίζεται, ότι έχει περιέλθει χωρίς δόλο σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ένδικων ληξιπρόθεσμων οφειλών της και ότι ουδέποτε είχε την εμπορική ιδιότητα και άρα στερείται πτωχευτικής ικανότητας. Γι' αυτό ζητεί, επειδή δεν έγινε δεκτό το προτεινόμενο σχέδιο αποπληρωμής των ένδικων χρεών της, να υπαχθεί στις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010, να ρυθμιστούν τα χρέη της, ώστε ν' απαλλαγεί απ' αυτά, εξαιρουμένης από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της, στην οποία διαμένει, και του καταστήματός της, λαμβανομένων υπόψη της εισοδηματικής κατάστασής της καθώς και του ελάχιστου μηνιαίου κόστους διαβίωσής της, όπως τούτα εκτίθενται αναλυτικά στην αίτησή της.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση εισάγεται αρμόδια ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, της περιφέρειας της κατοικίας της αιτούσας, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 Ν. 3869/2010). Έχει δε προσκομιστεί η από 12-8-2016 υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα της κατάστασης της περιουσίας και των κάθε φύσης εισοδημάτων της και της κατάστασης των πιστωτών της και των

απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, καθώς και για τη μη ύπαρξη μεταβιβάσεως εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία, η οποία, όμως, μετά την τροποποίηση του Ν. 3869/2010 με το Ν. 4161/2013, η οποία καταλαμβάνει την ένδικη αίτηση, που κατατέθηκε μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 4161/2013 (14-6-2013), δεν είναι στοιχείο του παραδεκτού αυτής (βλ. άρθρο 12 παρ. 1 του Ν. 4161/2013), ενώ επιπλέον δεν απαιτείται η προσφυγή του οφειλέτη σε εξωδικαστικό συμβιβασμό, προκειμένου να εκκινήσει τη διαδικασία της δικαστικής διευθέτησης των ληξιπρόθεσμων χρεών του (βλ. άρθρο 11 παρ. 1, 2 και 3 του ιδίου ως άνω Νόμου), αλλά η, κατόπιν αιτήσεως του δανειολήπτη, προσπάθεια επιτεύξεως προδικαστικού συμβιβασμού του με τους δανειστές του ενώπιον του Ειρηνοδίκη (βλ. άρθρο 4 παρ. 3 του Ν. 3869/2010, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 του Ν. 4161/2013), προσπάθεια η οποία εν προκειμένω επιχειρήθηκε, εκδοθείσας της από 24-10-2016 προσωρινής διαταγής του Ειρηνοδίκη Υπηρεσίας του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία ορίστηκαν προσωρινά από τις 1-11-2016 και μέχρι τη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης μηνιαίες καταβολές, ύψους εκάστης 100,00 ευρώ, από την αιτούσα προς τις καθών πιστώτριες της για τη σύμμετρη ικανοποίηση των ένδικων απαιτήσεών τους, η οποία (προσωρινή διαταγή) μετά τη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης διατηρήθηκε από το Δικαστήριο μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επ' αυτής. Περαιτέρω, από αυτεπάγγελτη έρευνα του παρόντος Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία του, την οποία διενήργησε ως ορίζει η παρ. 2 του άρθρου 13 του Ν. 3869/2010, προέκυψε, ότι δεν εκκρεμεί ενώπιόν του ή ενώπιον άλλου Δικαστηρίου της χώρας άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών της με απαλλαγή της από το υπόλοιπο των χρεών της (βλ. την υπ' αρ. 993/19-4-2018 βεβαίωση της Προϊσταμένης του Τμήματος Ρύθμισης Οφειλών του Ειρηνοδικείου Αθηνών). Η κρινόμενη αίτηση είναι ορισμένη, καθώς περιέχει, όπως απαιτείται για το ορισμένο της, πέραν της αναφοράς της μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των οφειλών από τον οφειλέτη - φυσικό πρόσωπο, και:

α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και του/της συζύγου του και τα πάσης φύσεως εισοδήματά τους, β) κατάσταση των πιστωτών του και των

απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, αναλυόμενες σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 4 και 4^α του άρθρου 2 του νόμου, γ) τυχόν μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, στις οποίες ο οφειλέτης προέβη την τελευταία τριετία πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης και δ) τυχόν αίτημα για διαγραφή των χρεών του κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 του νόμου ή σχέδιο για τη διευθέτηση των οφειλών του που λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τα συμφέροντα των πιστωτών, την περιουσία, τα εισοδήματα και τις δαπάνες διαβίωσης του ιδίου και της οικογενείας του και την προστασία της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 9 του νόμου, στοιχεία που περιέχονται στην κρινόμενη αίτηση και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του δικογράφου της. Επίσης, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, 9 και 11 του ιδίου Νόμου, όπως αυτές ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του Ν. 4161/2013 με τα άρθρα της ΥΠΟΠΑΡ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015 και με το άρθρο 14 του Ν. 4346/2015, που τροποποίησε τις προϋποθέσεις για την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, η εφαρμογή του οποίου (του τελευταίου αυτού νόμου) αρχίζει από 01.01.2016, δεν καταλαμβάνει εκκρεμείς αιτήσεις, καθώς και αιτήσεις που έχουν κατατεθεί έως και 31.12.2015. Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και των καθόν.

Από την πλευρά τους οι παριστάμενες καθόν αρνήθηκαν την κρινόμενη αίτηση και ζήτησαν την απόρριψή της ως νόμω και ουσία αβάσιμης, ισχυριζόμενες ότι η αιτούσα δεν έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ένδικων ληξιπρόθεσμων χρεών της, υπέβαλαν δε τις εξής ενστάσεις (κοινές και μη), τις οποίες εκάστη ανέπτυξε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε και οι οποίες παρατίθενται παρακάτω κατ' εκτίμηση του περιεχομένου τους, ήτοι:

- 1) Την (κοινή) ένσταση απαραδέκτου λόγω πολλαπλής αοριστίας της κρινόμενης αίτησης. Η εν λόγω ένσταση πρέπει ν' απορριφθεί ως νομικά αβάσιμη, καθόσον η κρινόμενη αίτηση, ως ελέχθη, περιέχει τα στοιχεία που, όπως αυτά αναφέρονται στη μείζονα σκέψη της παρούσας, είναι απαραίτητα κατά τα άρθρα

1 παρ. 1 και 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010 για τον έλεγχο της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητάς της. Περαιτέρω, όσον αφορά τα ελλείποντα στοιχεία που επικαλούνται οι καθών, όπως επί παραδείγματι τη μη αναφορά των λόγων που οδήγησαν την αιτούσα σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής, αυτά είναι αντικείμενα απόδειξης και ανταπόδειξης κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας της κρινόμενης αίτησης και ειδικότερα των όρων της υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010, η οποία (έρευνα), μάλιστα, θα διεξαχθεί κατά το ανακριτικό σύστημα, που ισχύει κατ' άρθρον 744 του ΚΠολΔ στη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, σύμφωνα με το οποίο παρέχεται στο Δικαστήριο η ελευθερία αυτεπάγγελτης ενέργειας και συλλογής του αποδεικτικού υλικού και εξακρίβωσης πραγματικών γεγονότων, ακόμη και μη προταθέντων από τους διαδίκους, που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, εφόσον δεν παραβιάζεται το δικαίωμα της δυνατότητας των διαδίκων να μετέχουν στη διαδικασία συλλογής των αποδείξεων, ώστε να μπορέσουν να προσκομίσουν ανταπόδειξη, δικαίωμα το οποίο τους παρέχεται σε κάθε περίπτωση κατά τη διενεργούμενη στο ακροατήριο αποδεικτική διαδικασία (ΑΠ 1549/2003 ΕΛΔ 2005.1706 41/2003 ΕΛΔ 2003.434 160/2002 ΧρΙΔ 2003.118).

2) Την (κοινή) ένσταση δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ένδικων ληξιπρόθεσμων χρεών της, σύμφωνα με την οποία η αιτούσα είχε άμεσο δόλο κατά την ανάληψη των ένδικων δανείων, διότι γνώριζε ότι είχε ανεπαρκή εισοδήματα και ότι δεν θα μπορέσει να τα αποπληρώσει, γεγονός το οποίο αποδέχθηκε και που διέλαθε της προσοχής των πιστωτριών της κατά την έγκριση και χορήγηση των δανείων αυτών. Η εν λόγω ένσταση όμως, όπως εν προκειμένω υποβάλλεται, είναι απορριπτέα ως αόριστη, διότι δεν αναφέρεται ο χρόνος που η αιτούσα είχε περιέλθει σε άσχημη οικονομική κατάσταση και από ποια γεγονότα αυτή προέκυπτε. Η αναφορά των στοιχείων αυτών είναι απαραίτητη, προκειμένου να κριθεί εάν η κάθε ενισταμένη τράπεζα από την πλευρά της ως δανείστρια ανυπαίτως αγνοούσε την κακή οικονομική κατάσταση της αιτούσας οφειλέτριας, διότι η τελευταία θα μπορούσε να κριθεί δόλια μόνο στην περίπτωση, που ως οφειλέτρια είχε εξαπατήσει την κάθε ενισταμένη ως δανείστρια τράπεζά της, προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή

αποκρύπτοντας οικονομικές υποχρεώσεις της, που δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν οι τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των πελατών τους, αφού μόνο τότε υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προλεγόμενης συμπεριφοράς της κατά την υποβολή του αιτήματός της για χορήγηση των επίδικων δανείων και της απόφασης της κάθε τράπεζας περί αποδοχής του αιτήματος αυτού και δανειοδοτήσεώς της. Η κάθε δε ενισταμένη τράπεζα στην περίπτωση αυτή, επειδή ανυπαίτως αγνοούσε την πραγματική οικονομική κατάσταση της αιτούσας και γι' αυτό της χορήγησε τα επίδικα δάνεια, δεν ευθύνεται για τη χορήγησή τους και δύναται νόμιμα, κατ' άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, να υποβάλει την ένσταση περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής (δες «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων με βάση το Ν. 3869/2010» του Αθανασίου Κρητικού, έκδοση 2012, σελ. 56-57). Επισημαίνεται, ότι η, συνεπεία του δόλου, μόνιμη αδυναμία πληρωμής του οφειλέτη μπορεί φυσικά να είναι και μεταγενέστερη της ανάληψης του χρέους, κάτι όμως που δεν εκτίθεται στην προκειμένη ένσταση. Επιπροσθέτως, πρέπει να σημειωθεί, ότι εν προκειμένω η ένσταση αυτή περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ένδικων ληξιπρόθεσμων χρεών της είναι απορριπτέα και ως αντιφατική, διότι δεν σωρεύεται επικουρικά για την περίπτωση απορρίψεως ως αβάσιμου του κύριου ισχυρισμού που προέβαλαν η ενιστάμενες καθών περί ανυπαρξίας αδυναμίας πληρωμής της αιτούσας και άρα έρχεται σε αντίφαση μ' αυτόν.

3) Την υποβαλλόμενη από την 4^η των καθών ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως της υπό κρίση αίτησης (άρθρο 281 ΑΚ), σύμφωνα με την οποία η αιτούσα στο πλαίσιο του δικαστικού συμβιβασμού προτείνει κατ' ουσίαν να καταβάλει ελάχιστο ποσό και να απαλλαγεί του συνόλου σχεδόν των χρεών της, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τα συμφέροντά της ως πιστώτριας της. Η εν λόγω ένσταση, όπως υποβάλλεται, δηλ. χωρίς να εντοπίζεται συγκεκριμένη αστοχία στη λήψη υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση των συμφερόντων της ενιστάμενης πιστώτριας της αιτούσας, είναι νομικά αβάσιμη και ως τέτοια απορριπτέα, διότι η αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των ενοχών, που καθιερώνεται από τη διάταξη του άρθρου 288 Α.Κ.

και που εξειδικεύεται από το Ν. 3869/2010, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής και στην επαναφορά τις ισορροπίας των παροχών, που διαταράχθηκε από διάφορα απρόβλεπτα περιστατικά (π.χ. ασθένεια), με κριτήρια αντικειμενικά, για την ασφάλεια των συναλλαγών και γενικότερα του δικαίου (βλ. σχετ. Β. Βαθρακοκοίλης, «Αναλυτική ερμηνεία - Νομολογία του ΑΚ», τ. Ι, έκδοση 1994, αρθρ. 288, σελ. 423). Έτσι, με το Ν. 3869/2010 παρέχεται η δυνατότητα της ρύθμισης -για το φυσικό πρόσωπο- των χρεών του, με απαλλαγή μάλιστα από αυτά και βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, ούτε οι πιστωτές μπορούν να αντλήσουν κάποιο κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει να εξυπηρετεί κι ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη, προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Από τα παραπάνω προκύπτει, ότι ο Ν. 3869/2010, εξειδικεύοντας τη διάταξη του άρθρου 288 Α.Κ., με τις διατάξεις του στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη, διότι, με το πλαίσιο των διατάξεών του, καθορίζει τις προϋποθέσεις ρύθμισης των χρεών και απαλλαγής από αυτά του οφειλέτη - φυσικού προσώπου, με σκοπό να επαναφέρει την ισορροπία των παροχών μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών, που, κατά κύριο λόγο, είναι οι Τράπεζες (βλ. σχετ. Ειρθεσσ, 5105/2011, ΤΝΠΙΝόμος). 4) Την υποβαλλόμενη από την 4^η των καθόν ένσταση απαραδέκτου της αίτησης λόγω παράβασης του καθήκοντος ειλικρίνειας από την αιτούσα, σύμφωνα με την οποία η αιτούσα με πρόθεση δεν εμφανίζει στην αίτησή της την πραγματική εισοδηματική της κατάσταση, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα απ' αυτήν εκκαθαριστικά σημειώματα των τελευταίων ετών, προκειμένου να φαίνεται ότι βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής και να καταφέρει να υπαχθεί στις ευεργετικές διατάξεις του Ν. 3869/2010. Η εν λόγω ένσταση είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 10 του Ν. 3869/2010, και πρέπει να ερευνηθεί στην ουσία της. Και 5) Την (κοινή) ένσταση περί απαραδέκτου της κρινόμενης αίτησης λόγω εμπορικής ιδιότητας της αιτούσας. Ο εν λόγω ισχυρισμός της καθής εκτιμάται από το Δικαστήριο όχι ως

ένσταση περί απαραδέκτου της αίτησης αλλά ως άρνηση της συνδρομής της ουσιαστικής προϋποθέσεως της μη εμπορικής ιδιότητας της αιτούσας (άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010) και γι' αυτό πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω στην ουσία του. Τέλος, οι καθών ζήτησαν να καταδικαστεί η αιτούσα στην εν γένει δικαστική τους δαπάνη.

Από τα εκτεθέντα από τους παρισταμένους διαδίκους δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους κατά τη συζήτηση της αίτησης όσο και εγγράφως με τις προτάσεις τους, λαμβανομένης υπόψη και της προσθήκης - αντίκρουσης που κατέθεσε η αιτούσα, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που νομίμως προσκομίζουν οι διάδικοι μετ' επικλήσεως ή χωρίς επίκληση, από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρος της αιτούσας - κόρης της, Ευθαλίας Μπούφη του Γεωργίου και της Γεωργίας, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, καταχωρηθείσα στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά του, από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όπως κατωτέρω εξειδικεύονται, καθώς και από την εν γένει αποδεικτική διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η αιτούσα, ηλικίας σήμερα 77 ετών, είναι χήρα, καθώς ο σύζυγός της Γεώργιος Μπούφης του Μιχαήλ και της Αικατερίνης απεβίωσε στις 5-12-1990, και από το γάμο της αυτό έχει αποκτήσει τρία ενήλικα σήμερα τέκνα, Αικατερίνη Μπούφη, ηλικίας 49 ετών, την Ευθαλία Μπούφη, ηλικίας επίσης 49 ετών, και τη Μαρίνα Μπούφη, ηλικίας 47 ετών. Η αιτούσα παλαιότερα και ειδικότερα από το έτος 1988 μέχρι τις 26-6-2015, οπότε και προέβη σε διακοπή εργασιών (βλ. την προσκομιζόμενη εκτυπωμένη στις 3-7-2015 βεβαίωση διακοπής εργασιών φυσικού προσώπου επιτηδευματία της Δ.Ο.Υ. Κορίνθου), διατηρούσε στην Κόρινθο επί της οδού Αποστόλου Παύλου αρ. 31 κατάστημα λιανικού εμπορίου ειδών δώρων, παιχνιδιών, διακόσμησης εσωτερικών χώρων, γάμου και βαπτιστικών κλπ, χωρίς να απασχολεί προσωπικό και έχοντας μικρό κύκλο εργασιών [βλ. τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα των οικονομικών ετών 2007 έως και 2013 καθώς και των φορολογικών ετών 2014, 2015 και 2016 από τα οποία προκύπτει ετήσιο εισόδημα της αιτούσας για τα έτη 2006 έως και 2012 και 2014, 2015 και 2016, αντίστοιχα, ποσού 12.563,01 ευρώ,

14.286,12 ευρώ, 16.466,90 ευρώ, μηδέν ευρώ (λόγω ζημίας της ατομικής επιχείρησης της αιτούσας), 8.729,85 ευρώ, 6.657,91 ευρώ, 2.508,23 ευρώ, 4.179,39 ευρώ (από συντάξιμες μόνο αποδοχές αφού η ατομική επιχείρηση της αιτούσας εμφάνισε ζημία), 6.983,55 ευρώ (ήτοι 2.829,99 ευρώ από επιχειρηματική δραστηριότητα και 4.153,50 ευρώ από συντάξιμες αποδοχές) και 3.989,52 ευρώ από συντάξιμες αποδοχές]. Είναι, λοιπόν, σαφές ότι η αιτούσα, ασκώντας στο παρελθόν την παραπάνω επαγγελματική δραστηριότητα, ουδέποτε απέκτησε εμπορική ιδιότητα και κατ' επέκταση πτωχευτική ικανότητα, και τούτο διότι εντάσσεται στην κατηγορία του μικρεμπόρου, καθόσον το κέρδος της από τη δραστηριότητά της αυτή αποτελούσε αμοιβή του σωματικού της μόχθου και κόπου και όχι κερδοσκοπικής δραστηριότητας, λαμβανομένων δε υπόψη ότι δεν απασχολούσε προσωπικό κατά τη λειτουργία της ατομικής της επιχείρησης και ότι είχε μικρό κύκλο εργασιών κατά τα προλεγόμενα. Επομένως, δεν ενδιαφέρει για την ένταξή της στο Ν. 3869/2010 σύμφωνα με τα αναπτυσσόμενα στη νομική σκέψη της παρούσας το εάν είχε παύσει τις πληρωμές της προς τις καθών πιστώτριες της κατά τρόπο γενικό και μόνιμο κατά το χρόνο παύσης των εργασιών της ατομικής της επιχείρησης στις 26-6-2015, γεγονός το οποίο κατά τα λοιπά πρέπει να θεωρηθεί ότι πράγματι είχε συμβεί, όπως πρόδηλα προκύπτει από το μεγάλο ύψος των παραγόμενων τόκων για τις ένδικες οφειλές της μέχρι την κατάθεση της κρινόμενης αίτησής της στις 12-8-2016. Κατ' επέκταση πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος ο ισχυρισμός των 1^{ης} και 4^{ης} των καθών περί εμπορικής ιδιότητας της αιτούσας. Σήμερα η αιτούσα είναι συνταξιούχος του Ε.Φ.Κ.Α. (πρώην Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών) και η σύνταξή της ανέρχεται μηνιαίως στο συνολικό ποσό των 489,02 ευρώ (βλ. την προσκομιζόμενη από την αιτούσα εκτύπωση των κινήσεων στο λογαριασμό της που τηρείται στην «ALPHA BANK» και αφορά τη σύνταξη του Δεκεμβρίου 2017, το ενημερωτικό σημείωμα συντάξεων του ΕΦΚΑ για τους μήνες Ιούλιο έως και Σεπτέμβριο του 2017 σε συνδυασμό με την ένορκη κατάθεση της μάρτυρός της καθώς και το προσκομιζόμενο εκκαθαριστικό σημείωμα του φορολογικού έτους 2016 από το οποίο προκύπτει ότι από το έτος 2016 η αιτούσα έχει ετήσιο εισόδημα

προερχόμενο μόνο από συντάξιμες αποδοχές και δη ποσού 3.989,52 ευρώ). Έλαβε δε το Δεκέμβριο του έτους 2017 ως επίδομα κοινωνικού μερίσματος το συνολικό ποσό των 1.237,50 ευρώ. Η αιτούσα διαμένει στην κάτωθι κύρια κατοικία της μαζί με την κόρη της Μαρίνα Μπούφη, η οποία είναι κωφάλαλη και πάσχει από καταθλιπτική συνδρομή, η οποία οφείλεται σε ψυχιατρική πάθηση και σύμφωνα με την από 16-4-2015 γνωστοποίηση αποτελέσματος αναπηρίας της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής Εργασίας του Ιδρύματος Κοινωνικής Ασφαλίσεων - Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Μισθωτών φέρει συνολικό ποσοστό αναπηρίας 82%, η οποία όμως (κόρη της αιτούσας) σήμερα λόγω προστριβών που έχει με την αιτούσα, όπως η τελευταία δήλωσε, δεν συνεισφέρει στα έξοδα διαβίωσης της αιτούσας, καθόσον με το επίδομα το οποίο λαμβάνει ανά δίμηνο από τη Διεύθυνση Αναπηρίας και ιατρικής εργασίας του ΕΦΚΑ, συνολικού ποσού 750,00 ευρώ, καλύπτει μόνον τις δικές της προσωπικές ανάγκες και του γιού της, ο οποίος είναι φοιτητής. Η αιτούσα αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υγείας και ειδικότερα πάσχει από στεφανιαία νόσο και υπέρταση (βλ. την από 3-8-2015 ιατρική γνωμάτευση της ειδικής καρδιολόγου του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου Αθηνών Αγλαΐας Αγγιστριώτου). Μάλιστα, στις 11-6-2003, σε ηλικία μόλις 55 ετών, υπέστη οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου εκτεταμένο και υπεβλήθη σε ανεπιτυχή αγγειοπλαστική και σε απόφραξη του πρόσθιου κατιόντα στο Γενικό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Αθηνών «ΓΙΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ». Έτσι, λοιπόν, η αιτούσα, λόγω των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει σε συνδυασμό με την ηλικία της, δεν δύναται να εργαστεί, αποκρύπτοντας κάποιο εισόδημα από την εργασία της, κάτι το οποίο επιβεβαίωσε και η μάρτυράς της με την ένορκη κατάθεσή της, ενώ από το σύνολο του προσκομισθέντος στην παρούσα δίκη αποδεικτικού υλικού δεν προέκυψε απόκρυψη εισοδήματος της αιτούσας τόσο κατά το χρόνο της κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης όσο και σήμερα, πολλώ δε μάλλον δεν προέκυψε σημαντική απόκρυψη εισοδήματος, ικανή να της προσφέρει τη δυνατότητα να καλύψει το κόστος διαβίωσής της και παράλληλα να αποπληρώσει τις ένδικες δανειακές της οφειλές, εκ της οποίας (απόκρυψης εισοδήματος) συνακόλουθα να δύναται να

αποδοθεί δόλος στην αιτούσα να βλάψει τα συμφέροντα των καθών πιστωτριών της. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη η υποβληθείσα από την 4^η των καθών ένσταση απαραδέκτου της αίτησης λόγω παράβασης του καθήκοντος ειλικρίνειας από την αιτούσα.

Ειδικότερα, τα έτη 2001, 2002, 2005 2008 και 2012, δηλ. σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης (Αύγουστος 2016), η αιτούσα έλαβε από τις καθών τα παρακάτω δάνεια, εκ των οποίων έχουν δημιουργηθεί τα παρακάτω χρέη της αιτούσας προς τις καθών, τα οποία ήδη με την κοινοποίηση της αίτησης θεωρούνται κατά πλάσμα του νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 του Ν. 3869/2010, ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (Αθ. Κρητικού Ρύθμιση των Οφειλών Υπερχρεωμένων Φυσικών Προσώπων, Αθήνα 2010 σελ. 98 επ.), ήτοι: α) Προς την 1^η των καθών με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.»: 1) Από την υπ' αρ. 0010-2509-00000011400 και με αριθμό λογαριασμού 5509010166002 σύμβαση καταναλωτικού δανείου ως οφειλέτρια συνολικό ποσό 10.687,61 ευρώ και 2) Από την υπ' αρ. 4999543013514009 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας ως οφειλέτρια συνολικό ποσό 9.199,21 ευρώ, β) Προς την 2^η των καθών με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ»: 1) Από την υπ' αρ. 000391/2008 και με αριθμό λογαριασμού 5266401898986 σύμβαση δανείου ως οφειλέτρια συνολικό ποσό 19.891,95 ευρώ και 2) Από την υπ' αρ. 5266408982937 σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας ως οφειλέτρια συνολικό ποσό 2.698,02 ευρώ, γ) Προς την 3^η των καθών με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.»: 1) Από την υπ' αρ. 4014608085 και με αριθμό λογαριασμού 0000004014608085 σύμβαση δανείου ως οφειλέτρια συνολικό ποσό 7.075,54 ευρώ, 2) Από την υπ' αρ. 4237867943 και με αριθμό λογαριασμού 0000004237867943 σύμβαση δανείου ως οφειλέτρια συνολικό ποσό 3.570,51 ευρώ και 3) Από την υπ' αρ. 7877001339 και με αριθμό λογαριασμού 0000003791081241 σύμβαση δανείου ως οφειλέτρια συνολικό ποσό 10.313,12 ευρώ και δ) Προς την 4^η των καθών με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS Α.Ε.»: Από την υπ' αρ. 650001189222

σύμβαση δανείου ως οφειλέτρια συνολικό ποσό 13.109,18 ευρώ. Δηλ. συνολικά οι επίδικες οφειλές της αιτούσας ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 76.545,14 ευρώ (= 10.687,61 ευρώ + 9.199,21 ευρώ + 19.891,95 ευρώ + 2.698,02 ευρώ + 7.075,54 ευρώ + 3.570,51 ευρώ + 10.313,12 ευρώ + 13.109,18 ευρώ).

Περαιτέρω, αποδείχθηκε, ότι η αιτούσα διαθέτει στην περιουσία της μόνο τα κάτωθι ακίνητα, επί των οποίων διαθέτει την πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, νομή και κατοχή (βλ. τα προσκομιζόμενα Ε9 για την υπάρχουσα ακίνητη περιουσία της κατά τα έτη 2010 έως και 2016), ήτοι: 1) Την οριζόντια ιδιοκτησία - διαμέρισμα με στοιχεία ΓΙΩΤΑ ΣΠΓΜΑ ΔΥΟ (ΙΣ-2) ΤΟΥ ΙΣΟΓΕΙΟΥ, το οποίο αποτελείται από χωλ, κουζίνα, σαλόνι, καθιστικό, δύο (2) υπνοδωμάτια, λουτρό και βεράντα προς την οδό Στεφάνου, έχει επιφάνεια 75,05 τ.μ., αναλογία συνιδιοκτησίας εξ αδιαρέτου επί του οικοπέδου 75,30/000 και συνορεύει βόρεια με το κατάστημα του ισογείου, νότια με κοινόχρηστη είσοδο και κεντρική είσοδο οικοπέδου, ανατολικά με την οδό Στεφάνου και δυτικά εν μέρει με κοινόχρηστο διάδρομο και εν μέρει με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου. Το διαμέρισμα αυτό βρίσκεται σε διώροφη οικοδομή, που έχει κτιστεί επί ενός οικοπέδου, εκτάσεως 337,88 τ.μ., ευρισκομένου εντός της πόλης της Κορίνθου στο Ο.Τ. 57 επί των οδών Στεφάνου αρ. 32 και Νοταρά, όπως τούτο φαίνεται με τα κεφαλαία αλφαβητικά στοιχεία Α-Β-Γ-Δ-Α στο από Σεπτεμβρίου 2006 τοπογραφικό διάγραμμα του πολιτικού μηχανικού Γεωργίου Κωστήρη, το οποίο συντάχθηκε σύμφωνα με το Ν. 651/1977, και είναι άρτιο και οικοδομήσιμο σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις, δεν υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 1337/83 και δεν έχει υποχρέωση εισφοράς σε γη ή σε χρήμα και με βάση το τοπογραφικό αυτό ορίζεται γύρωθεν Βόρεια σε πλευρά Β-Γ μήκους 12,75 μ. με κληρονόμους Βασ. Κολοκοντέ, Νότια σε πλευρά Α-Δ μήκους 12,75 μ. με την οδό Νοταρά (πλάτους 10 μέτρων), Ανατολικά σε πλευρά Α-Β μήκους 26,50 μ. με την οδό Στεφάνου (πλάτους 10 μέτρων) και Δυτικά σε πλευρά Δ-Γ μήκους 26,50 μ. με ιδιοκτησία κληρονόμων Νίκα. Το ανωτέρω διαμέρισμα αποτελεί την κύρια κατοικία της αιτούσας, στην οποία διαμένει και φιλοξενεί την κωφόαλη κόρη της Μαρίνα Μπούφη, και έχει αντικειμενική αξία ποσού 46.606,05 ευρώ (βλ. το προσκομιζόμενο από 6-10-2015 φύλλο υπολογισμού αξίας

ακινήτου της συμβολαιογράφου Κορίνθου Δήμητρας Καβέτσου). Και 2) Την οριζόντια ιδιοκτησία - κατάσταση με στοιχεία ΓΙΩΤΑ ΣΙΓΜΑ ΚΑΡΠΑ ΕΝΑ (ΙΣ-Κ1) ΤΟΥ ΙΣΟΓΕΙΟΥ της ίδιας ως άνω διώροφης οικοδομής, το οποίο φαίνεται στην από Σεπτεμβρίου 2006 κάτοψη ισογείου του πολιτικού μηχανικού Γεωργίου Κωστήρη, η οποία συντάχθηκε σύμφωνα με το Ν. 651/1977, αποτελείται από ένα ενιαίο χώρο και έχει επιφάνεια 45,13 τ.μ., ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου 38,77/000 που αντιστοιχούν 13,10 τ.μ. και συνορεύει βόρεια με το με στοιχεία ΙΣ-Κ2 κατάσταση του ισογείου, νότια με το ως άνω ΙΣ2 διαμέρισμα, ανατολικά με την οδό Στεφάνου και Δυτικά με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου. Το ακίνητο αυτό έχει αντικειμενική αξία ποσού 41.415,80 ευρώ (βλ. το προσκομιζόμενο από 22-10-2015 φύλλο υπολογισμού αξίας ακινήτου της συμβολαιογράφου Κορίνθου Δήμητρας Καβέτσου). Η αιτούσα απέκτησε τα ανωτέρω δύο ακίνητά της (διαμέρισμα και κατάσταση) κατά τα παραπάνω δικαιώματα δυνάμει του υπ' αρ. 14496/4.2.1982 συμβολαίου προικοσυμφώνου της τότε Συμβολαιογράφου Κορίνθου Πολύτιμης συζύγου Γεωργίου Καβέτσου, το γένος Αποστόλου Τζανέτου, που έχει νόμιμα μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών του τέως Δήμου Κορινθίων στον τόμο 344 και αριθμό 371 σε συνδυασμό με το Ν. 1329/1983 περί αποδόσεως των προικίων στη γυναίκα και σε συνδυασμό με την υπ' αρ. 5706/1.2.2007 συμπληρωματική πράξη σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας και διανομής της Συμ/φου Κορίνθου Δήμητρας Καβέτσου, που έχει νόμιμα μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών του τέως Δήμου Κορινθίων στον τόμο 545 και αριθμό 79, 80.

Επομένως, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, εφόσον έχει περιέλθει σε αδυναμία πληρωμής των ένδικων ληξιπρόθεσμων οφειλών της και τούτο διότι η αιτούσα με το παραπάνω μηνιαίο εισόδημά της, ποσού 489,02 ευρώ, προερχόμενο μόνο από τις συντάξιμες αποδοχές της, ως ελέχθη, δύναται να καλύψει με στερήσεις και κατά τα στοιχειώδη μόνο το κόστος διαβίωσής της σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας σχετικά με τη διαβίωση μίας χήρας γυναίκας που διαμένει στην κύρια κατοικία της και άρα αδυνατεί να αποπληρώσει τις ένδικες μηνιαίες δανειακές της οφειλές, συνολικού ποσού

1.000,00 ευρώ περίπου σύμφωνα με τις προσκομιζόμενες βεβαιώσεις οφειλών των καθόν, είναι δε επιπροσθέτως η αδυναμία πληρωμής στην οποία έχει περιέλθει μόνιμη κατά την κρίση του Δικαστηρίου, καθώς δεν αναμένεται τα επόμενα έτη, λόγω της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης που διανύει η χώρα μας, να αυξηθούν οι συντάξιμες αποδοχές της, ενώ η αιτούσα δεν δύναται να εργαστεί, αυξάνοντας το εισόδημά της δεδομένων των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει και της μη παραγωγικής ηλικίας της. Πρέπει, λοιπόν, να γίνει δικαστική ρύθμιση των ένδικων οφειλών της αιτούσας σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 του Νόμου αυτού, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 17 του άρθρου 1 της υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015, για χρονικό διάστημα τριετίας, ήτοι 36 μηνών, προς μερική εξόφληση των ένδικων οφειλών της. Εν προκειμένω, όμως, πρέπει να συνυπολογιστούν στο χρονικό διάστημα της τριετίας και να αφαιρεθεί από αυτό το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η αιτούσα προέβη σε προσωρινές μηνιαίες καταβολές, ποσού εκάστης 100,00 ευρώ, δυνάμει της ανωτέρω από 24-10-2016 προσωρινής διαταγής μέχρι τη δημοσίευση της παρούσας, ήτοι να αφαιρεθούν 26 μήνες, με δεδομένο ότι οι εν λόγω καταβολές συντελέστηκαν κανονικά, καθώς δεν αμφισβητήθηκε από τις καθόν κατά τη συζήτηση της κρινόμενης αίτησης ότι οι καταβολές γίνονταν και δεν έχει υποβληθεί απ' αυτές αίτηση εκπτώσεως της αιτούσας βάσει του άρθρου 11 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, οπότε θα πρέπει να οριστούν εν τέλει με την παρούσα 10 μηνιαίες καταβολές για την αιτούσα. Λαμβανομένου δε υπόψη του ως άνω πολύ μικρού μηνιαίου εισοδήματος της αιτούσας, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 489,02 ευρώ και επαρκεί μόνο για την κάλυψη του μηνιαίου κόστους διαβίωσής της, ως ελέχθη, πρέπει να οριστούν 10 μηδενικές μηνιαίες καταβολές, αρχής γενομένης από το μήνα Ιανουάριο του έτους 2019. Έτσι, μετά το τέλος των καταβολών της τριετίας οι καθόν θα έχουν λάβει μόνο το ποσό που εισέπραξαν με τις 26 προσωρινές μηνιαίες καταβολές της αιτούσας, εκάστης ποσού 100,00 ευρώ, ήτοι θα έχουν λάβει το συνολικό ποσό των 2.600,00 ευρώ. Επίσης, οι προσωρινές αυτές καταβολές της αιτούσας που συντελέστηκαν δυνάμει της ως άνω προσωρινής διαταγής πρέπει να συνυπολογιστούν στις

καταβολές της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας.

Η παραπάνω ρύθμιση των οφειλών της αιτούσας θα συνδυασθεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει σήμερα μετά την αντικατάσταση του από το άρθρο 14 του Ν. 4346/2015, εφόσον με τις καταβολές επί τριετία δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των ένδικων απαιτήσεων των καθών και εφόσον: α) υπάρχει ακίνητο που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία της αιτούσας για το οποίο υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης από την εκποίηση, ήτοι η ως άνω οριζόντια ιδιοκτησία - διαμέρισμα με στοιχεία ΠΩΤΑ ΣΙΓΜΑ ΔΥΟ (ΙΣ-2) ΤΟΥ ΙΣΟΓΕΙΟΥ, που έχει επιφάνεια 75,05 τ.μ. και βρίσκεται σε διώροφη οικοδομή, που έχει κτιστεί επί ενός οικοπέδου, εκτάσεως 337,88 τ.μ., ευρισκομένου εντός της πόλης της Κορίνθου στο Ο.Τ. 57 επί των οδών Στεφάνου αρ. 32 και Νοταρά, β) το μηνιαίο διαθέσιμο εισόδημα της αιτούσας, το οποίο ανέρχεται σε 489,02 ευρώ το μήνα περίπου, δεν υπερβαίνει το 70% των ευλόγων δαπανών διαβίωσης (682,00 ευρώ δαπάνες διαβίωσης X 70% = 1.159,40 ευρώ, βλ. άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 που παραπέμπει στο άρθρο 5 παρ. 3 ως προς τον καθορισμό των εύλογων δαπανών διαβίωσης σε συνδυασμό με απόφαση ΤτΕ 54/15.12.2015, ΦΕΚ 2740), γ) η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας της αιτούσας που ανέρχεται σε 46.606,05 ευρώ δεν υπερβαίνει το ποσό των 180.000 ευρώ που προβλέπεται για άγαμο οφειλέτη και δ) οι καθών, στα πλαίσια του άρθρου 338 ΚΠολΔ, δεν επικαλέστηκαν ούτε απέδειξαν, ως όφειλαν, ότι η αιτούσα δεν ήταν συνεργάσιμη δανειολήπτρια βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας των τραπεζών. Περαιτέρω, το άρθρο 9 παρ. 2 εδ. β' αναφέρει ότι ο οφειλέτης πρέπει να διαμορφώσει το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του με τέτοιον τρόπο, ώστε για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του να προβλέπει ότι α) θα καταβάλλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του και β) θα καταβάλλει ποσό τέτοιο ώστε οι πιστωτές του δεν θα βρεθούν, χωρίς τη συναίνεση τους, σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης. Αν ο δικαστής δεν αποδεχθεί το σχέδιο αποπληρωμής του οφειλέτη, έχει την απόλυτη διακριτική ευχέρεια να σχηματίσει δική του δικανική πεποίθηση περί του ποσού

που τελικώς θα ελάμβαναν οι πιστωτές και το οποίο θα αποτελέσει τη βάση υπολογισμού του ανταλλάγματος του οφειλέτη για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του (Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 3^η έκδοση, σελ. 638-640). Συνεπώς, σημασία πλέον για το τί θα καταβάλλει ο οφειλέτης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του έχει η εμπορική αξία αυτής μειωμένη κατά τα έξοδα της εκτέλεσης, ενώ η τιμή πρώτης προσφοράς μπορεί να είναι τα 2/3 αυτής (βλ. άρθρο 954 παρ. 2 και 993 παρ. 2 εφ γ' ΚΠολΔ). Αν κανένας διάδικος δεν προσκομίσει εκτίμηση σχετικά με το ποσό που θα εισέπρατταν οι πιστωτές σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της κύριας κατοικίας του οφειλέτη, τότε ο δικαστής κατά το άρθρο 254 ΚΠολΔ και μόνο αν το κρίνει απαραίτητο, διατάζει τον ορισμό εκτιμητή εκ του Ν. 4152/2013, ακόμα και δεύτερη φορά (Βενιέρης - Κατσάς, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 3^η έκδοση, σελ. 643). Εν προκειμένω, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, λαμβανομένων υπ' όψιν των διδαγμάτων της κοινής πείρας και των τρεχουσών συνθηκών της αγοράς, όπως έχουν διαμορφωθεί εκ της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας και της πτωτικής τάσης στην αγορά ακινήτων και συνεκτιμωμένης τόσο της παλαιότητας του ακινήτου της αιτούσας (έτος κατασκευής 1975) όσο και της επιφάνειάς του (75,05 τ.μ.), εκτιμάται ότι η εμπορική αξία της κύριας κατοικίας της αιτούσας υπολείπεται της αντικειμενικής της αξίας (46.606,05 ευρώ) και δεν υπερβαίνει το ποσό των 40.000,00 ευρώ (δηλ. η αξία του ανά τ.μ. ανέρχεται σε 533,00 περίπου ευρώ). Σε περίπτωση δε βίαιης εκποίησης του εν λόγω ακινήτου το ποσό αυτό θα απομειωνόταν κατά τα έξοδα της αναγκαστικής εκτέλεσης, τα οποία εκτιμάται ότι θα ανέρχονταν στο ποσό των 5.000,00 ευρώ περίπου. Επομένως, το ποσό που θα ελάμβαναν οι καθών πιστώτριες σε περίπτωση αναγκαστικής εκποίησης της κύριας κατοικίας της αιτούσας ανέρχεται σε 35.000,00 ευρώ και είναι μικρότερο του υπολοίπου των ένδικων οφειλών της, το οποίο μετά τις καταβολές της τριετίας θα ανέρχεται σε 73.945,14 ευρώ (= 76.545,14 - 2.600,00 ευρώ). Σημειώνεται ότι δεν προσκομίσθηκε από τους διαδίκους εκτίμηση σχετικά με την τρέχουσα εμπορική αξία του παραπάνω ακινήτου με μνεία του εκτιμώμενου ποσοστού απομείωσης

αυτής λόγω της αναγκαστικής εκτέλεσης του ακινήτου καθώς και των εξόδων του πλειστηριασμού, ωστόσο δεν κρίνεται απαραίτητο να διαταχθεί η επανάληψη της συζήτησης προκειμένου να προσκομισθούν σχετικές εκτιμήσεις, καθόσον από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία και την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου που είναι επιτρεπτή στα πλαίσια της εκούσιας δικαιοδοσίας, το Δικαστήριο έχει οδηγηθεί σε ασφαλή δικανική πεποίθηση τόσο σχετικά με την τρέχουσα εμπορική αξία του ακινήτου όσο και με την απομείωση αυτής λόγω της αναγκαστικής εκτέλεσης και των εξόδων του πλειστηριασμού. Έτσι, εν προκειμένω, θα πρέπει να ορισθούν μηνιαίες καταβολές προς τις καθών, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, συνολικού ποσού 35.000,00 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ο χρόνος δε τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης του ποσού αυτού, πρέπει να οριστεί σε δέκα επτά (17) έτη (204 μηνιαίες δόσεις). Ειδικότερα, το ποσό των 35.000,00 ευρώ θα το καταβάλει η αιτούσα προς προνομιακή και πλήρη εξόφληση των 5^{ης} και 8^{ης} ένδικων απαιτήσεων, που είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης επί της κύριας κατοικίας της α' και β' τάξης, αντίστοιχα, εγγραφείσες η μεν 1^η εξ αυτών στις 3-9-2002 δυνάμει της υπ' αρ. 2104/2002 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου και η 2^η εξ αυτών στις 28-3-2012 δυνάμει της υπ' αρ. 194/2012 απόφασης του Ειρηνοδικείου Κορίνθου, και οι οποίες απορρέουν, αντίστοιχα, από την υπ' αρ. 4014608085 και με αριθμό λογαριασμού 0000004014608085 σύμβαση δανείου συνολικού ποσού 7.075,54 ευρώ και από την υπ' αρ. 650001189222 σύμβαση δανείου συνολικού ποσού 13.109,18 ευρώ (βλ. το υπ' αρ. 38/13-1-2016 πιστοποιητικό της Υποθηκοφύλακα Α' Κορίνθου), και προς σύμμετρη και μερική εξόφληση όλων των λοιπών ένδικων απαιτήσεων και ειδικότερα με 204 μηνιαίες καταβολές - δόσεις, οι οποίες θα καταβληθούν προς τις καθών ως εξής επιμεριζόμενες: α) Η 1^η δόση εξ αυτών, ποσού 173,32 ευρώ, κατά το ποσό των 13,93 ευρώ στην 1^η

επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 11,99 ευρώ στη 2^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 25,92 ευρώ στην 3^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 3,50 ευρώ στην 4^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 35,50 ευρώ στην 5^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 4,64 ευρώ στην 6^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 13,44 ευρώ στην 7^η επίδικη απαίτηση και κατά το ποσό των 64,40 ευρώ στην 8^η επίδικη απαίτηση. Και β) Εκάστη εκ των λοιπών 203 δόσεων, ποσού 171,56 ευρώ, κατά το ποσό των 13,78 ευρώ στην 1^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 11,85 ευρώ στη 2^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 25,64 ευρώ στην 3^η επίδικη απαίτηση και κατά το ποσό των 3,47 ευρώ στην 4^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 34,68 ευρώ στην 5^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 4,59 ευρώ στην 6^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 13,29 ευρώ στην 7^η επίδικη απαίτηση και κατά το ποσό των 64,26 ευρώ στην 8^η επίδικη απαίτηση. Οι εν λόγω μηνιαίες δόσεις θα είναι καταβλητέες εντός του πρώτου δεκαημέρου εκάστου μηνός και θα ξεκινήσουν μετά την πάροδο ενός έτους περίπου από τη δημοσίευση της παρούσας και συγκεκριμένα από τον Ιανουάριο του 2020, καθώς το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να χορηγηθεί στην αιτούσα περίοδος χάριτος ενός έτους περίπου, προκειμένου αυτή να μην αιφνιδιαστεί, δεδομένων των πολύ μικρών οικονομικών δυνατοτήτων της, χωρίς όμως να πρέπει να χορηγηθεί από το Δικαστήριο μεγαλύτερη περίοδος χάριτος λαμβανομένης υπόψη της μεγάλης ηλικίας της αιτούσας που σήμερα είναι 70 ετών, ενώ πρέπει να επισημανθεί ότι δεν τίθεται θέμα χρονικής σύμπτωσης των δύο ανωτέρω ρυθμίσεων, ήτοι της προκείμενης του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και αυτής του άρθρου 8 παρ. 2 του ιδίου Νόμου, είναι δε σε κάθε ορισθείσες με την παρούσα καταβολές κατ' άρθρο 8 παρ. 2 του ιδίου Νόμου μηδενικές και άρα δεν την επιβαρύνουν οικονομικά. Κατά τον παραπάνω τρόπο η αιτούσα θα καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής της, αναπροσαρμογή δε του ανωτέρω ποσού δεν προκύπτει ότι μπορεί να οριστεί με βάση τα τρέχοντα οικονομικά δεδομένα της αιτούσας, αλλά και την αναμενόμενη μελλοντική ικανότητα αποπληρωμής της, καθόσον λόγω της ηλικίας της αιτούσας, αλλά και της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας δεν αναμένεται να βελτιωθεί τα επόμενα έτη η μηνιαία σύνταξή της.

Η ικανοποίηση του υπολοίπου ποσού από τις συνολικές ένδικες απαιτήσεις των καθόν κατά της αιτούσας, ποσού 76.545,14 ευρώ, που δεν καλύφθηκε από τις 3 ετών καταβολές, συνολικού ποσού 2.600,00 ευρώ, και εν συνεχεία από τις 17 ετών καταβολές που επιβάλλονται με την παρούσα, συνολικού ποσού (όλων αυτών των καταβολών) 37.600,00 ευρώ, δεν μπορεί να γίνει, διότι δεν είναι δυνατόν να επιβληθούν στην αιτούσα περαιτέρω οικονομικές επιβαρύνσεις. Συνεπώς, οι ένδικες οφειλές της αιτούσας προς τις καθόν στο τέλος της συνολικής ρύθμισης, και εφόσον η αιτούσα ανταποκριθεί στις ως άνω υποχρεώσεις της, ήτοι αφού έχει καταβάλει τελικά, έναντι συνολικού χρέους 76.545,14 ευρώ, το ποσό των 37.600,00 ευρώ, θα ανέρχονται στο ποσό των ευρώ 38.945,14 ευρώ (= 76.545,14 € - 37.600,00 €) και άρα δεν θα έχουν ικανοποιηθεί πλήρως. Ωστόσο, στην ένδικη περίπτωση η παραπάνω πρώτη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 δεν πρέπει να συνδυαστεί με τα προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 1 του Ν. 3869/10, που θα συνεπάγονταν την εκποίηση του ανωτέρω καταστήματος της αιτούσας, καθόσον, κατά την κρίση του Δικαστηρίου αυτού, η εν λόγω εκποίηση για την ικανοποίηση του υπολοίπου των ένδικων απαιτήσεων των καθόν που θα προκύψει στο τέλος των δύο παραπάνω ρυθμίσεων, ύψους 38.945,14 ευρώ, ουσιαστικά θα οδηγούσε με βεβαιότητα στη μη βιωσιμότητα της προηγούμενης προβλεπόμενης από το νόμο ρύθμισης για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, δεδομένου ότι η τελευταία στερείται επαρκών εισοδημάτων για την αποπληρωμή του πρόσθετου χρέους που της επιβάλλεται με την παρούσα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της και τη συνακόλουθη καταβολή των επιβαλλόμενων σ' αυτήν μηνιαίων καταβολών, ύψους 173,32 και 171,56 ευρώ, εισοδήματα τα οποία η μόνη υαρκτή αυτή τη στιγμή λύση για να τα εξασφαλίσει θα ήταν από την αξιοποίηση - εκμετάλλευση του καταστήματός της. Επομένως, πρέπει να γίνει στάθμιση των αντικρουόμενων συμφερόντων των διαδίκων, ήτοι της ικανοποίησης του υπολοίπου των 38.945,14 ευρώ από τις ένδικες απαιτήσεις των καθόν και της προστασίας της κύριας κατοικίας της αιτούσας κάτω από συνθήκες που θα καθιστούν εφικτή τη βιωσιμότητα της ρύθμισης για τη διάσωσή της και παράλληλα θα της επιτρέπουν την κάλυψη του

κόστους διαβίωσής της και εν προκειμένω πρέπει να προταχθεί η εξασφάλιση των συμφερόντων της αιτούσας, καθόσον η διάσωση της κύριας κατοικίας του δανειολήπτη βρίσκεται στο επίκεντρο του Ν. 3869/2010 και προηγείται της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 1 του Ν. 3869/10, αλλά και επιβάλλεται από το σκοπό του Ν. 3869/2010, ο οποίος εξειδικεύει τη διάταξη του άρθρου 288 Α.Κ. και στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής και στην επαναφορά τις ισορροπίας των παροχών, που διαταράχθηκε από διάφορα απρόβλεπτα περιστατικά με κριτήρια αντικειμενικά, προκειμένου οι πολίτες να επανακτούν την αγοραστική τους δύναμη, προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα, που εξυπηρετεί κι ευρύτερα το γενικό συμφέρον. Πρέπει, λοιπόν, να απαλλαγεί η αιτούσα από το ως άνω υπόλοιπο των ένδικων χρεών της, ύψους 38.945,14 ευρώ, η απαλλαγή της, δε, θα επέλθει, σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 Ν. 3969/2010), μετά την κανονική εκτέλεση των ανωτέρω επιβαλλόμενων με την παρούσα υποχρεώσεών της και με την επιφύλαξη της τροποποίησης αυτής.

Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 3 Ν. 3869/2010 η αιτούσα είναι υποχρεωμένη κάθε αξιόλογη βελτίωση των εισοδημάτων ή των περιουσιακών της στοιχείων να την γνωστοποιεί στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 4 και να μπορεί να εφαρμοστεί η ρύθμιση της παρ. 4 του άρθρου 8 του ίδιου Νόμου.

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν οι επίδικες οφειλή της αιτούσας με σκοπό την απαλλαγή της με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης από την εκποίηση της κύριας κατοικίας της και του καταστήματός της, σύμφωνα με όσα ορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των 2^{ης} και 3^{ης} των καθών και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την κρινόμενη αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα επίδικα χρέη της αιτούσας με καταβολές τριών (3) ετών και ειδικότερα με 36 μηδενικές μηνιαίες καταβολές, στις οποίες πρέπει να συνυπολογιστούν οι 26 μηνιαίες καταβολές που συντελέστηκαν δυνάμει της από 24-10-2016 προσωρινής διαταγής της Ειρηνοδίκη Κορίνθου κατά το χρονικό διάστημα από 1-11-2016 έως το Δεκέμβριο του 2018, και εφόσον το τελευταίο διάστημα υπολείπεται του πρώτου κατά 10 μήνες, θα πρέπει εν τέλει να οριστούν με την παρούσα για την αιτούσα επιπλέον δέκα (10) μηδενικές μηνιαίες καταβολές στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, αρχής γενομένης από το μήνα Ιανουάριο του 2019.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, επί της οποίας διαθέτει την πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, νομή και κατοχή, ήτοι την οριζόντια ιδιοκτησία - διαμέρισμα με στοιχεία ΓΙΩΤΑ ΣΙΓΜΑ ΔΥΟ (ΙΣ-2) ΤΟΥ ΙΣΟΓΕΙΟΥ, το οποίο έχει επιφάνεια 75,05 τ.μ., αναλογία συνιδιοκτησίας εξ αδιαίρετου επί του οικοπέδου 75,30/000 και συνορεύει βόρεια με το κατάστημα του ισογείου, νότια κοινόχρηστη είσοδο και κεντρική είσοδο οικοπέδου, ανατολικά με την οδό Στεφάνου και δυτικά εν μέρει με κοινόχρηστο διάδρομο και εν μέρει με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου. Το διαμέρισμα αυτό βρίσκεται σε διώροφη οικοδομή, που έχει κτιστεί επί ενός οικοπέδου, εκτάσεως 337,88 τ.μ., ευρισκομένου εντός της πόλης της Κορίνθου στο Ο.Τ. 57 επί των οδών Στεφάνου αρ. 32 και Νοταρά, όπως τούτο φαίνεται με τα κεφαλαία αλφαβητικά στοιχεία Α-Β-Γ-Δ-Α στο από Σεπτεμβρίου 2006 τοπογραφικό διάγραμμα του πολιτικού μηχανικού Γεωργίου Κωστήρη, το οποίο συντάχθηκε σύμφωνα με το Ν. 651/1977, και είναι άρτιο και οικοδομήσιμο σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις, δεν υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 1337/83 και δεν έχει υποχρέωση εισφοράς σε γη ή σε χρήμα και με βάση το τοπογραφικό αυτό ορίζεται γύρωθεν Βόρεια σε πλευρά Β-Γ μήκους 12,75 μ. με κληρονόμους Βασ. Κολοκοντέ, Νότια σε πλευρά Α-Δ μήκους 12,75 μ. με την οδό Νοταρά (πλάτους 10 μέτρων), Ανατολικά σε πλευρά Α-Β μήκους 26,50 μ. με την οδό Στεφάνου (πλάτους 10 μέτρων) και Δυτικά σε πλευρά Δ-Γ μήκους 26,50 μ. με ιδιοκτησία κληρονόμων Νίκα. Η αιτούσα απέκτησε το ανωτέρω διαμέρισμα κατά τα παραπάνω δικαιώματα δυνάμει του υπ' αρ. 14496/4.2.1982 συμβολαίου προικοσυμφώνου της τότε Συμβολαιογράφου Κορίνθου Πολύτιμης συζύγου

Γεωργίου Καβέτσου, το γένος Αποστόλου Τζανέτου, που έχει νόμιμα μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών του τέως Δήμου Κορινθίων στον τόμο 344 και αριθμό 371, σε συνδυασμό με το Ν. 1329/1983 περί αποδόσεως των προικίων στη γυναίκα και σε συνδυασμό με την υπ' αρ. 5706/1.2.2007 συμπληρωματική πράξη σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας και διανομής της Συμ/φου Κορίνθου Δήμητρας Καβέτσου, που έχει νόμιμα μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών του τέως Δήμου Κορινθίων στον τόμο 545 και αριθμό 79, 80, έχει δε το διαμέρισμα αυτό αντικειμενική αξία ποσού 46.606,05 ευρώ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην αιτούσα, για τη διάσωση της ως άνω κύριας κατοικίας της, την υποχρέωση να καταβάλει το ποσό των τριάντα πέντε χιλιάδων (35.000,00) ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ο χρόνος δε τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης του ποσού αυτού, πρέπει να οριστεί σε δέκα επτά (17) έτη (204 μηνιαίες δόσεις). Ειδικότερα, το ποσό των 35.000,00 ευρώ θα το καταβάλει η αιτούσα προς προνομιακή και πλήρη εξόφληση των 5^{ης} και 8^{ης} ένδικων απαιτήσεων, που είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένες με προσημείωση υποθήκης επί της κύριας κατοικίας της α' και β' τάξης, αντίστοιχα, εγγραφείσες η μεν 1^η εξ αυτών στις 3-9-2002 δυνάμει της υπ' αρ. 2104/2002 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κορίνθου και η 2^η εξ αυτών στις 28-3-2012 δυνάμει της υπ' αρ. 194/2012 απόφασης του Ειρηνοδικείου Κορίνθου, και οι οποίες απορρέουν, αντίστοιχα, από την υπ' αρ. 4014608085 και με αριθμό λογαριασμού 0000004014608085 σύμβαση δανείου συνολικού ποσού 7.075,54 ευρώ και από την υπ' αρ. 650001189222 σύμβαση δανείου συνολικού ποσού 13.109,18 ευρώ, και προς σύμμετρη και μερική εξόφληση όλων των λοιπών ένδικων απαιτήσεων και ειδικότερα με 204 μηνιαίες καταβολές - δόσεις, οι οποίες θα καταβληθούν προς τις καθών ως εξής επιμεριζόμενες: α) Η 1^η δόση εξ αυτών, ποσού 173,32 ευρώ, κατά το ποσό των 13,93 ευρώ στην 1^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 11,99 ευρώ στη 2^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό

των 25,92 ευρώ στην 3^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 3,50 ευρώ στην 4^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 35,50 ευρώ στην 5^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 4,64 ευρώ στην 6^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 13,44 ευρώ στην 7^η επίδικη απαίτηση και κατά το ποσό των 64,40 ευρώ στην 8^η επίδικη απαίτηση. Και β) Εκάστη εκ των λοιπών 203 δόσεων, ποσού 171,56 ευρώ, κατά το ποσό των 13,78 ευρώ στην 1^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 11,85 ευρώ στη 2^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 25,64 ευρώ στην 3^η επίδικη απαίτηση και κατά το ποσό των 3,47 ευρώ στην 4^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 34,68 ευρώ στην 5^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 4,59 ευρώ στην 6^η επίδικη απαίτηση, κατά το ποσό των 13,29 ευρώ στην 7^η επίδικη απαίτηση και κατά το ποσό των 64,26 ευρώ στην 8^η επίδικη απαίτηση. Οι εν λόγω μηνιαίες δόσεις θα είναι καταβλητέες εντός του πρώτου δεκαημέρου εκάστου μηνός και θα ξεκινήσουν μετά την πάροδο ενός έτους περίπου από τη δημοσίευση της παρούσας και συγκεκριμένα από τον Ιανουάριο του 2020, καθώς το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να χορηγηθεί στην αιτούσα περίοδος χάριτος ενός έτους περίπου, προκειμένου αυτή να μην αιφνιδιαστεί, δεδομένων των πολύ μικρών οικονομικών δυνατοτήτων της.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την οριζόντια ιδιοκτησία - κατάσταση με στοιχεία ΓΙΩΤΑ ΣΙΓΜΑ ΚΑΠΑ ΕΝΑ (ΙΣ-Κ1) ΤΟΥ ΙΣΟΓΕΙΟΥ, που ανήκει στην αιτούσα κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, νομή και κατοχή. Το κατάστημα αυτό βρίσκεται στην ίδια ως άνω διώροφη οικοδομή στην οποία κείται η κύρια κατοικία της αιτούσας, φαίνεται στην από Σεπτεμβρίου 2006 κάτοψη ισογείου του πολιτικού μηχανικού Γεωργίου Κωστήρη, η οποία συντάχθηκε σύμφωνα με το Ν. 651/1977, αποτελείται από ένα ενιαίο χώρο και έχει επιφάνεια 45,13 τ.μ., ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου 38,77/100 που αντιστοιχούν 13,10 τ.μ. και συνορεύει βόρεια με το με στοιχεία ΙΣ-Κ2 κατάστημα του ισογείου, νότια με το ως άνω ΙΣ2 διαμέρισμα, ανατολικά με την οδό Στεφάνου και Δυτικά με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου. Το ακίνητο αυτό έχει αντικειμενική αξία ποσού 41.415,80 ευρώ και η αιτούσα το απέκτησε κατά τα παραπάνω δικαιώματα δυνάμει του υπ' αρ. 14496/4.2.1982 συμβολαίου προικοσυμφώνου της τότε Συμβολαιογράφου Κορίνθου Πολύτιμης

συζύγου Γεωργίου Καβέτσου, το γένος Αποστόλου Τζανέτου, που έχει νόμιμα μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών του τέως Δήμου Κορινθίων στον τόμο 344 και αριθμό 371, σε συνδυασμό με το Ν. 1329/1983 περί αποδόσεως των προικίων στη γυναίκα και σε συνδυασμό με την υπ' αρ. 5706/1.2.2007 συμπληρωματική πράξη σύστασης οριζοντίου ιδιοκτησίας και διανομής της Συμ/φου Κορίνθου Δήμητρας Καβέτσου, που έχει νόμιμα μεταγραφεί στα βιβλία μεταγραφών του τέως Δήμου Κορινθίων στον τόμο 545 και αριθμό 79, 80.

ΟΡΙΖΕΙ το εισπρακτέο από τις καθόν πιστώτριες της αιτούσας ποσό σε τριάντα επτά χιλιάδες εξακόσια ευρώ (37.600,00 €).

ΠΕΡΙΚΟΠΤΕΙ το υπόλοιπο εναπομείναν ποσό των τριάντα οκτώ χιλιάδων εννιακοσίων σαράντα πέντε ευρώ και δέκα τεσσάρων λεπτών (38.945,14 €) (= 76.545,14 € - 37.600,00 €) από τις ένδικες απαιτήσεις των καθόν πιστωτριών της αιτούσας.

ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΙ την αιτούσα από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο των επίδικων χρεών της έναντι των καθόν πιστωτριών της μετά την κανονική εκτέλεση από αυτήν των υποχρεώσεων που της επιβάλλονται με την παρούσα.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου αυτού στο ακροατήριό του στην Κόρινθο, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 18.12.2018, παρουσία των δικαστών Ανδρονίκου Σινάνου

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Κωνσταντίνα Πανταζοπούλου

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΣΙΝΑΝΟΥ

